# DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

13. december 2001 *

I sag C-317/99,

angående en anmodning, som College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

**Kloosterboer Rotterdam BV**

mod

**Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,**

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145, s. 47) og vedrørende fortolkningen af nævnte bestemmelser samt artikel 65 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1),

* Processprog: nederlandsk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af formanden for Anden Afdeling, N. Colneric, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Kloosterboer Rotterdam BV ved belastingsadviseurs K.H. Meenhorst og A.P. Eeltink

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. van der Hauwaert og R. Tricot, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 22. marts 2001 er afgivet mundtlige indlæg af Kloosterboer Rotterdam BV og af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 2. maj 2001,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved kendelse af 21. juli 1999, indgået til Domstolen den 26. august 1999, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i medfør af artikel 234 EF forelagt seks præjudicielle spørgsmål vedrørende gyldigheden af artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145, s. 47) og vedrørende fortolkningen af nævnte bestemmelser samt artikel 65 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

2 Disse spørgsmål er blevet rejst under en sag anlagt af Kloosterboer Rotterdam BV (herefter »Kloosterboer«), toldspeditør, mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (ministeren for landbrug, naturforvaltning og fiskeri, herefter »ministeren«) vedrørende efteropkrævning af tillægsimporttold (herefter »tillægstold«) i forbindelse med import af kyllingebrystfilet fra Brasilien.

### De relevante retsregler

3 Aftalen om landbrug, der udgør bilag I A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (herefter »WTO«), der blev godkendt af Fællesskabet ved artikel 1, stk. 1, første led, i Rådets afgørelse 94/800/EF af

22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1), bestemmer i artikel 5, stk. 1, litra b), og i artikel 5, stk. 5:

»1. Uanset artikel II, stk. 1, litra b), i GATT 1994 kan ethvert medlem anvende nedenstående stk. 4 og 5 [...] såfremt:

a) [...]

b) den pris, til hvilken det pågældende produkt kan importeres til toldområdet for det medlemsland [i WTO], der giver indrømmelsen, som fastlagt på basis af importprisen cif for den pågældende forsendelse, udtrykt i medlemmets nationale valuta, falder til under en udløsningspris, der svarer til den gennemsnitlige referencepris [...] for perioden 1986-1988 for det pågældende produkt.

[...]

5. Tillægstold, der pålægges ifølge stk. 1, litra b), skal fastsættes efter følgende regler:

[...]«

4 Artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød (EFT L 282, s. 77), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 349, s. 105, herefter »forordning nr. 2777/95«), bestemmer:

»1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af en eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. [...]

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel ifølge proceduren i artikel 17. De omfatter navnlig:

a) en fastlæggelse af de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.«

5 Kommissionen har bl.a. vedtaget forordning nr. 1484/95 til gennemførelse af artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 2777/75.

6 Ifølge artikel 1 i forordning nr. 1484/95 gælder den tillægstold, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2777/75, for de produkter, som står i bilag I til forordning nr. 1484/95, og som hidrører fra de deri anførte lande. I dette bilag anføres bl.a. »[u]dskårne, udbenede stykker af høns [...] frosne«, svarende til KN-kode 0207 41 10, der har oprindelse i Brasilien.

7 Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1484/95 bestemmer, at de repræsentative priser, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 2777/75, fastsættes regelmæssigt under hensyntagen til priserne på tredjelandsmarkederne, tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse og priserne i de forskellige afsætningsled i Fællesskabet for de importerede produkter.

8 Artikel 3 i forordning nr. 1484/95 har følgende ordlyd:

»1. Importøren kan efter anmodning få lagt den pågældende sendings cif-importpris til grund ved fastsættelsen af tillægstolden, når denne er højere end den repræsentative pris, som er nævnt i artikel 2, stk. 1.

For at cif-importprisen kan lægges til grund for fastsættelsen af tillægstolden, skal der over for importmedlemsstatens myndigheder mindst fremlægges følgende beviser:

— købekontrakt eller ethvert andet tilsvarende bevis

— forsikringsaftale

— faktura

— oprindelsescertifikat (i påkommende tilfælde)

— transportaftale

— og ved søtransport konnossement.

2. [...]

3. Fremsættes der ingen anmodning som nævnt i stk. 1, er den importpris for den pågældende sending, som skal lægges til grund ved opkrævningen af tillægstold, den repræsentative pris i artikel 2, stk. 1.«

9 Ifølge toldkodeksens artikel 65, stk. 2, litra c), »[kan der...] ikke længere tillades berigtigelse [af toldangivelsen], hvis anmodning herom fremsættes, efter at toldmyndighederne [...] har frigivet varerne«.

10 Toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), bestemmer, at efterfølgende bogføring af en toldskyld er udelukket, når »det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter«.

## Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 Mellem den 15. november og den 19. december 1995 indgav Kloosterboer på vegne af to ordregivere tre importangivelser for en række partier kyllingebrystfilet med oprindelse i Brasilien med henblik på indførsel til Nederlandene. De angivne cif-importpriser for de pågældende partier var henholdsvis 734,70 NLG/100 kg, 728,20 NLG/100 kg og 742 NLG/100 kg. Udløsningsprisen for produkter henhørende under KN-kode 0207 41 10 udtrykt i NLG beløb sig på det pågældende tidspunkt til netto 714 NLG/100 kg.

12 De kompetente toldmyndigheder indtog først det standpunkt, at der ikke var nogen tillægstold skyldig for disse partier, og at det ikke var nødvendigt at vedlægge importangivelserne en anmodning i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1484/95. Det følger bl.a. af punkt 2.2, andet led, i forelæggelseskendelsen, at toldmyndighederne havde meddelt Kloosterboer »tre endelige underretninger om afslutning af angivelsen«, hvor den første indeholdt formuleringen »Der skal ikke betales tillægstold« og den anden formuleringen »Kontrol af pris med hensyn til anvendelsen af en EF-told. Pris pr. kg. over referencepris. Kontrol af fakturaværdi ved hjælp af kursliste«. Den tredje indeholdt formuleringen »Fakturaværdi i overensstemmelse/udløsningspris kontrolleret/opgivne dokumenter fremlagt.« De pågældende angivelser blev således accepteret, og varerne blev frigivet, uden at der blev opkrævet nogen tillægstold.

13 Under en senere kontrol vurderede toldinspektøren fra tolddistrikt Rotterdam imidlertid, at det var med urette, at der ikke var blevet opkrævet tillægstold, og at Kloosterboer skulle betale en sådan told beregnet på grundlag af den repræsentative pris for hvert af de pågældende partier, idet selskabet ikke havde anmodet om, at denne told blev fastsat på grundlag af cif-importprisen for de nævnte partier. Inspektøren udstedte derfor tre pålæg om efteropkrævning.

14 Efter at Kloosterboer's klager over de nævnte betalingspålæg var blevet afvist, anlagde Kloosterboer sag mod ministeren ved College van Beroep voor het bedrijfsleven.

15 Kloosterboer har for denne ret principalt gjort gældende, at artikel 3 i forordning nr. 1484/95 er ugyldig, idet den strider mod artikel 5 i aftalen om landbrug og artikel 5 i forordning nr. 2777/75, i det omfang den bestemmer, at der altid skyldes en tillægstold beregnet på grundlag af den repræsentative pris, når importøren ikke har anmodet om, at beregningen foretages på grundlag af cif-importprisen, selv om sidstnævnte pris er højere end udløsningsprisen.

16 Kloosterboer har for det tilfælde, at selskabets principale anbringende ikke tages til følge, subsidiært gjort gældende, at toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), er til hinder for efteropkrævning af tillægstold i hovedsagen. Endvidere har Kloosterboer tilbudt at indgive en ansøgning i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1484/95 — eventuelt i forbindelse med en anmodning om fritagelse eller tilbagebetaling af told — idet selskabet har gjort gældende, at der ikke gælder nogen frist for indgivelse af en sådan ansøgning.

17 Heroverfor har ministeren for det første gjort gældende, at artikel 3 i forordning nr. 1484/95 på ingen måde er uforenelig med artikel 5 i forordning nr. 2777/75, for det andet, at toldkodeksens artikel 65 er til hinder for indgivelse af en ansøgning i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1484/95 efter varernes frigivelse og for det tredje, at Kloosterboer i kraft af selskabets stilling som erfaren toldspeditør burde have indset, at toldmyndighederne havde begået en fejl ved ikke at kræve betaling af tillægstold, hvorfor betingelserne for anvendelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, ikke er opfyldt.

18 Det er under disse omstændigheder, at College van Beroep voor het bedrijfsleven, der vurderede, at den for retten verserende sag nødvendiggjorde en fortolkning af fællesskabsretten, har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er forordning (EF) nr. 1484/95 gyldig, når bestemmelsen i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2777/75 — hvorefter tillægsimporttolden i artikel 5 i aftalen om landbrug fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending — heri gennemføres således, at denne fastsættelse kun finder sted, såfremt importøren anmoder derom, og at den importpris for den pågældende sending, der i alle andre tilfælde skal lægges til grund ved opkrævningen af tillægstold, er den repræsentative pris, der nævnes i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1484/95?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er det i overensstemmelse med fællesskabsretten og navnlig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at såfremt der ikke fremsættes en anmodning som nævnt i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1484/95, beregnes toldskylden under anvendelse af denne artikels stk. 3, såfremt:

— den i angivelsen opgivne cif-pris for den pågældende sending ligger over udløsningsprisen

— toldmyndighederne har underrettet klarereren om, at det i denne situation ikke var nødvendigt at fremsætte en sådan anmodning

— klarereren har handlet i god tro ved at have tillid til disse underretninger fra toldmyndighederne, og

— klarereren i øvrigt har overholdt alle forskrifter i de gældende bestemmelser om told?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Gælder denne bekræftende besvarelse også, såfremt den pågældende klarerer ud over de i andet spørgsmål nævnte omstændigheder har fået kendskab til de 'kontrolunderretninger', som er gengivet i denne doms afsnit 2.2, andet led, og som er givet ham vedrørende hans tidligere angivelser?

4) Såfremt det andet og det tredje spørgsmål besvares bekræftende:

Er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1484/95, sammenholdt med artikel 65 i forordning (EØF) nr. 2913/92 da til hinder for, når der i tillid til toldmyndighedernes oplysninger oprindeligt ikke er fremsat en anmodning som nævnt i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1484/95, at der nu efter frigivelse af varerne gives tilladelse til at fremsætte denne anmodning for at forhindre anvendelse af artikel 3, stk. 3, i sidstnævnte forordning?

5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

Er det i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig artikel 220, stk. 2 in initio, og litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at der foretages efterfølgende bogføring som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 220, stk. 1, såfremt de i andet spørgsmål nævnte omstændigheder foreligger?

6) Såfremt det femte spørgsmål besvares benægtende:

Skal dette spørgsmål ligeledes besvares benægtende, såfremt de i tredje spørgsmål nævnte omstændigheder foreligger?«

**Første spørgsmål**

19 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 1 og 3, i forordning nr. 1484/95 er gyldige, for så vidt de bestemmer, at den deri nævnte tillægstold i princippet fastsættes på grundlag af den repræsentative pris, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 1, og at denne told kun fastsættes på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending, hvis importøren anmoder herom.

*Parternes bemærkninger*

20 Kloosterboer har gjort gældende, at Kommissionen har overskredet sin gennemførelsesbeføjelse i henhold til forordning nr. 2777/75, i det omfang artikel 3 i forordning nr. 1484/95 indfører en ordning, der gør det muligt at bestemme, om der skal betales tillægstold eller ej, der er åbenbart uforenelig med den ordning, Rådet har indført ved forordning nr. 2777/75, samt med den, der er blevet indført ved artikel 5 i aftalen om landbrug.

21 Efter at have understreget, at Rådet ved forordning nr. 2777/75 har overladt den en vid skønsbeføjelse og beføjelse til at gribe ind, har Kommissionen gjort gældende, at den ikke har overskredet grænserne for denne beføjelse, i det omfang det indhold, som den — henset til tillægstoldens underforståede formål, nemlig bekæmpelse af svig — har givet artikel 5 i aftalen om landbrug i forordning nr. 1484/95, er baseret på en rimelig fortolkning af denne bestemmelse. Kommissionen har i denne forbindelse forklaret, at hvis importørerne angiver en cif-importpris, der er højere end den repræsentative pris, og hvis den oplyste cif -importpris derfor er højere end udløsningsprisen, der selv, som det er tilfældet i hovedsagen, er betydeligt højere end den repræsentative pris, er der klart grund til at rejse alvorlig tvivl om rigtigheden af den angivne pris.

22 Forordning nr. 1484/95 fastsætter således en ordning for afsløring af svig, der forlanger af importøren, at han ved en formel anmodning ansøger om, at tillægstolden fastsættes på grundlag af cif-importprisen, og at han fremlægger et vist antal bevisdokumenter, på grundlag af hvilke den angivne cif-importpris kontrolleres. Det var ifølge Kommissionen nødvendigt og rimeligt at tilføje, at hvis der ikke fremsættes en sådan anmodning, og de krævede bevisdokumenter ikke fremlægges, skal det lægges til grund, at produkterne er blevet importeret til markedsprisen, dvs. til den repræsentative pris, hvorfor tillægstolden skal fastsættes på dette grundlag.

*Domstolens bemærkninger*

23 Det er vigtigt først at understrege, at forordning nr. 3290/94 blev vedtaget med henblik på at foretage de tilpasninger, som er nødvendige — bl.a. til den ved forordning nr. 2777/75 etablerede fælles markedsordning for fjerkrækød — for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, herunder aftalen om landbrug. Det udtales således i fjerde betragtning til forordning nr. 3290/94, at »for at der kan opretholdes et minimum af beskyttelse mod de skadelige virkninger, som [...] ovennævnte tarifikation kan medføre for markedet, tillader aftalen [om landbrug], at der anvendes tillægstold på nøje fastlagte betingelser og for de produkter alene, der er omfattet af tarifikationen« og at »der [derfor] bør [...] indføjes en tilsvarende bestemmelse i de pågældende grundforordninger«.

24 Den bestemmelse i aftalen om landbrug, der fastsætter betingelserne for pålæggelse af tillægstold, er aftalens artikel 5, der dels tillader pålæggelse af tillægstold, hvis den pris, til hvilken de omfattede produkter kan importeres til WTO medlemmernes toldområde, falder til under en bestemt udløsningspris, dels kræver hensyntagen til cif-importprisen for den pågældende sending ved fastsættelsen af den nævnte told.

25 Den hertil svarende bestemmelse i fællesskabsretten er artikel 5 i forordning nr. 2777/75, der er blevet omskrevet ved forordning nr. 3290/94. Dens stk. 3 bestemmer, at de importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægstold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending og præciserer, at med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne »på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet«.

26 Artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 2777/75 pålægger Kommissionen at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, hvilke bestemmelser navnlig skal omfatte »de [...] kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i [aftalen om landbrug]«.

27 Det er netop med henblik på at vedtage gennemførelsesbestemmelserne til den ved artikel 5 i forordning nr. 2777/75 indførte ordning, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 5 i aftalen om landbrug inden for sektorerne for fjerkrækød og æg samt ægalbumin, vedtog forordning nr. 1484/95.

28 Ifølge Domstolens faste praksis er Kommissionen, navnlig på landbrugsområdet, beføjet til at træffe samtlige de foranstaltninger, der er nødvendige eller hensigtsmæssige med henblik på at gennemføre grundforordningen, forudsat at de ikke strider mod grundforordningen eller de af Rådet fastsatte gennemførelsesbestemmelser (jf. dom af 4.2.1997, forenede sager C-9/95, C-23/95 og C-156/95, Belgien og Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 645, præmis 37, og af 11.11.1999, sag C-48/98, Söhl & Söhlke, Sml. I, s. 7877, præmis 36).

29 Det fremgår af gennemgangen af bestemmelserne i forordning nr. 1484/95 i lyset af grundforordningen, at Kommissionen ved at vedtage artikel 3, stk. 1 og 3, i denne forordning overskred grænserne for sin gennemførelsesbeføjelse.

30 Det fremgår således klart af ordlyden af artikel 5, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 2777/75, at kun cif-importprisen for den pågældende sending kan udgøre grundlaget for fastsættelsen af en tillægstold. Det skal navnlig understreges, at anvendelsen af denne regel ikke er underlagt nogen betingelse, og at der ikke er knyttet nogen undtagelse hertil. Hertil kommer, at samme forordnings

artikel 5, stk. 3, andet afsnit, på en lige så klar måde bestemmer, at der kun tages hensyn til den repræsentative pris for det omhandlede produkt med henblik på kontrol af, om cif-importprisen er rigtig.

31 Derimod betinger artikel 3, stk. 1 og 3, i forordning nr. 1484/95 hensyntagen til cif-importprisen ved fastlæggelsen af tillægstolden af det vilkår, at importøren indgiver en formel ansøgning herom, der ledsages af visse bevisdokumenter, og kræver i alle andre tilfælde hensyntagen til den repræsentative pris, der således er bestemmende som hovedregel.

32 Denne konstatering understøttes i øvrigt af fjerde betragtning til forordning nr. 1484/95, hvori Kommissionen anfører, at »importøren har mulighed for at vælge, at tillægstolden beregnes på et andet grundlag end den repræsentative pris«.

33 Som det allerede er blevet anført i denne doms præmis 30, fastsætter artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 2777/75 ingen undtagelse til reglen om fastsættelse af tillægstolden på grundlag af cif-importprisen og henviser kun til den repræsentative pris med henblik på kontrol af cif-importprisens rigtighed.

34 For så vidt angår Kommissionen argument om, at forordning nr. 1484/95 indeholder en proceduremæssig kontrolmekanisme, der gør det muligt at sikre, at tillægstolden, navnlig i tilfælde af reel risiko for, at denne told ikke betales, beregnes og opkræves korrekt, skal det understreges, at selv om artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 2777/75 fastsætter en mulighed for at kontrollere cif-importprisens rigtighed i forhold til den repræsentative pris, giver den på ingen måde Kommissionen kompetence til at fravige den regel, den foreskriver vedrørende beregningsgrundlaget for tillægstolden.

35 Det følger af de ovenfor anførte betragtninger, at artikel 3, stk. 1 og 3, i forordning nr. 1484/95 er i strid med artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 2777/75.

36 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 3, stk. 1 og 3, i forordning nr. 1484/85 er ugyldige, for så vidt de bestemmer, at den heri nævnte tillægstold i princippet fastsættes på grundlag af den repræsentative pris, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i denne forordning, og at denne told kun fastsættes på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending, hvis importøren anmoder herom.

## De øvrige spørgsmål

37 Henset til det svar, der er givet på det første spørgsmål, er det ufornødent at besvare de øvrige spørgsmål, der er stillet af den forelæggende ret.

## Sagens omkostninger

38 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af College van Beroep voor het bedrijfsleven ved kendelse af 21. juli 1999, for ret:

**Artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF er ugyldige, for så vidt de bestemmer, at den heri nævnte tillægstold i princippet fastsættes på grundlag af den repræsentative pris, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1484/95, og at denne told kun fastsættes på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending, hvis importøren anmoder herom.**

Colneric Gulmann Schintgen

Skouris Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. december 2001.

R. Grass F. Macken

Justitssekretær Formand for Sjette Afdeling